

۱- «حَدَّثَنِي الْمَزَارِغُ وَكَرَّرَ هَذَا الْحَدِيثَ: «مَا مِنْ رَجُلٍ يَغْرِسُ غَرْسًا إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ قَدَرَهُ مَا يَخْرُجُ مِنْ تَمْرِ ذَلِكَ الْفَرَسِ»». کشاورز

(۱) مرا تشویق کرد و این حدیث را تکرار کرد: مردی نیست که نهالی را بکارد مگر این که به اندازه آن چه از آن نهال بیرون بیاید خداوند برایش پاداش بنویسد.
(۲) به من هشدار داد و این حدیث را تکرار کرد: هیچ شخصی نیست که نهالی را بکارد مگر این که خداوند به اندازه آن چه از میوه آن نهال بیرون بیاید برایش پاداش بنویسد.

(۳) هشدار داد و این حدیث را تکرار کرد: هیچ مردی نیست که نهالی را بکارد جز این که خداوند به اندازه آن چه از میوه آن نهال بیرون می آید به او پاداش بدهد.
(۴) به من هشدار داد و این حدیث را تکرار کرد: خداوند به اندازه نهالی که هر شخصی بکارد برایش پاداش آن چه از میوه آن نهال بیرون می آید را می نویسد.

۲- «تَظَاهَرْنَا بِالْفَرْقِ فَلَمَّا ارَادَ أَصْدَقَانَا أَنْ يُنْقِذُونَا فَبَدَأْنَا نَضْحَكَ»:

(۱) تظاهر به غرق شدن کردیم و وقتی دوستانمان خواستند که ما را نجات بدهند شروع به خندیدن کردیم.
(۲) تظاهر به غرق شدن می کردیم و هنگامی که دوستانمان می خواستند ما را نجات بدهند می خندیدیم.
(۳) وانمود کردیم که غرق شده ایم و وقتی دوستانمان خواست که ما را نجات بدهد شروع کردیم به خندیدن.
(۴) وانمود به غرق شدن کردیم و هنگامی که دوستانمان تصمیم گرفتند ما را نجات بدهند شروع به خندیدن کردیم.

۳- «أَعْرِفَ هَذَا الرَّجُلَ كَانَ سَيِّدُ قَوْمِهِ يَفْكَ الْأَسِيرَ وَ يَحْفَظُ الْجَارَ وَ يَحْمِي الْعَرَضَ»:

(۱) این مرد را می شناسم سرور قوم خود است، اسیر را آزاد می کند، از همسایه محافظت می کند و از ناموس حمایت می کند.
(۲) می دانم که این مرد سرور قومش بوده اسیر را آزاد می کرد، همسایه را محافظت می کرد و از ناموس حمایت می کرد.
(۳) من این مرد را می شناسم سرور قومش بود اسیر را آزاد می کرد، از همسایگان محافظت می کرد و از خانواده پشتیبانی می نمود.
(۴) این مرد را می شناسم آقای قوم خود بود، اسیر را آزاد می کرد، از همسایه حفاظت می کرد و از آبرو حمایت می نمود.
۴- «شَلَّتْ أَطْرَافُهُ الْأَرْبَعَةَ عِنْدَ التَّصَادُمِ وَلَكِنْ أَلْقَى مُحَاضِرَاتٍ عَدِيدَةً فِي الْجَامِعَاتِ الْمَشْهُورَةِ وَ لَمْ يَقْنُطْ فِي حَيَاتِهِ أَبَدًا»:

(۱) هنگام تصادف دست و پایش فلج شد ولی در دانشگاه های مشهور سخنرانی های زیادی کرد و در زندگی اش هرگز کناره گیری نکرد.
(۲) دست و پاهایش هنگام تصادف فلج شد اما در دانشگاه های مشهور چندین سخنرانی کرد و هرگز در زندگی ناامید نشد.
(۳) به هنگام تصادف دست و پاهای او فلج شد اما در دانشگاه های معروف سخنرانی های متعددی کرد و در زندگی خود هرگز ناامید نشد.
(۴) زمان تصادف دچار فلج در دست و پاهایش شد ولی در دانشگاه های معروف سخنرانی های زیادی کرد و هرگز در زندگی اش ناامید نشد.

۵- «أَخَذَ قِطْعَةً طَبَاشِيرٍ بِقَدَمِهِ الْيَسْرَى وَ هِيَ الْعِضْوُ الْوَحِيدُ الْمُتَحَرِّكُ مِنْ بَيْنِ رِجْلَيْهِ وَ رَسَمَ مَنْظَرًا رَائِعًا»:

(۱) تکه گچی را با پای چپش گرفت و آن تنها عضو متحرک از دو پایش بود و منظره دل انگیزی را کشید.
(۲) قطعه گچی را با پای راستش برداشت و آن عضو متحرک از میان دو پایش بود و مناظر جذابی را کشید.

(۳) شروع به برداشتن قطعه ای گچ را با پای چپ خود نمود و آن تنها عضو متحرکش از بین دو پایش بود و منظره جالبی کشید.
(۴) تکه ای گچ را با پای چپش گرفت و آن تنها عضوی بود که از میان دو پایش حرکت می کرد و منظره دل انگیزی را کشید.

۶- عَيْنُ الْخَطَا:

(۱) اِسْتِهْلَاكُ الْمَاءِ أَكْثَرَ مِنَ الْقَدْرِ اللَّازِمِ مِنْ أَهْمِ أخطارٍ تَهْدَدُنَا: مصرف آب بیش تر از مقدار لازم از مهم ترین خطراتی است که ما را تهدید می کند.
(۲) لَا تَسْتَشِيرُ مَنْ لَا يَعْمَلُ بِمَا يَقُولُ وَ يَقْدَمُ الْآخَرِينَ عَلَى نَفْسِهِ: با کسی که به آنچه می گوید عمل نمی کند و دیگران را بر خودش مقدم می دارد مشورت نکن.

(۳) نَقَارُ الْخَشَبِ يَنْقُرُ جَذَعَ الشَّجَرَةِ دُونَ أَنْ يَضُرَّ دِمَاعُهُ: دارکوب بدون اینکه مغزش آسیب ببیند، به تنه درخت نوک می زند.

(۴) أَظُنُّ مَنْشِدَ الْمُتَمَلِّعَاتِ الْإِيرَانِيَّاتِ يَذُوقُونَ الْحُبَّ فِي أَشْعَارِهِمْ: گمان می کنم ملته سرایان ایرانی عشق را در شعرهایشان می چشند.

۷- عَيْنُ الْخَطَا:

(۱) ذَلِكَ طَائِرٌ يَأْكُلُ بَقَايَا الطَّعَامِ مِنْ فَمِ التَّمَسَاحِ: آن پرنده باقی مانده های غذا را از دهان تمساح می خورد.
(۲) (و) اغْضَضُ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ: و صدایت را پایین بیاور بی گمان زشت ترین صداها به راستی صدای خرها است.

(۳) انْطِلَاقُ أَجْنَحَةِ الطَّائِرِ الطَّنَّانِ وَ تَوَقُّفُهَا السَّرِيعَانِ مُثِيرَانِ لِلْحَبِيرَةِ: به حرکت درآمدن بال های مرغ مگس خوار و توقف سریع آن ها شگفت آور است.

(۴) كَادَ الشَّابُّ الْمُحْتَالَ يَغْرِقُ مَرَّةً ثَانِيَةً: جوان فریبکار نزدیک بود دوباره غرق بشود.

۸- «ما باید از نعمت های الهی به عنوان روزی و وسیله ای برای حرکت به سوی کمال استفاده کنیم!» عَيْنُ الصَّحِيحِ:

(۱) يَجِبُ عَلَيْنَا أَنْ نَسْتَعْمَلَ الْمَوَاهِبَ الْإِلَهِيَّةَ كَالرِّزْقِ وَ الْوَسِيلَةَ لِلسَّيْرِ إِلَى الْكَمَالِ!

(۲) لِنَسْتَعْمَلَ النِّعْمَةَ الْإِلَهِيَّةَ كَرِّزْقٍ وَ وَسِيلَةَ لِلْحَرَكَةِ إِلَى الْكَمَالِ!

(۳) وَاجِبٌ عَلَيْنَا أَنْ نَسْتَفِيدَ مِنَ النِّعَمِ الْإِلَهِيَّةِ كَرِّزْقٍ وَ وَسِيلَةَ لِلْحَرَكَةِ نَحْوَ الْكَمَالِ!

(۴) عَلَيْنَا الْإِسْتِفَادَةُ مِنَ النِّعَمِ الْإِلَهِيَّةِ لِلْحَرَكَةِ نَحْوَ الْكَمَالِ!

۹- عَيْنُ غَيْرِ الْمُنَاسِبِ فِي الْمَفْهُومِ:

(۱) وَ إِنْ هَجَرْتَ سَوَاءً عَشِيَّتِي وَ غَدَاتِي: شب و روز در بحر سودا و سوز / ندانند ز آشفتگی شب ز روز

(۲) وَاللَّهِ مَا رَأَيْنَا حَبًّا بِلَا مَلَامَةٍ: مرا به عشق تو اندیشه از ملامت نیست / وگر کنند ملامت نه بر من تنهاست

(۳) مِنْ جَرَّبَ الْمَجْرَبَ حَلَّتْ بِهِ التَّدَامَةُ: عشق تو برد هوش من غم فروده را / نتوان چشید داروی ناآزموده را

(۴) فِي بَعْدِهَا عَذَابٌ فِي قُرْبِهَا سَلَامَةٌ: جهانی شاد و غمگینند از هجر و وصال تو / به و صلح شادمان گردان که از هجر تو غمگینم

۱۰- عَيْنُ مَا لَيْسَ فِيهِ الْإِسْمُ التَّفْضِيلُ:

(۱) ذَلِكَ الْكِتَابُ لِلطَّلَّابِ أَفْضَلُ لِلْمُطَالَعَةِ.

(۳) عِبَادُ الرَّحْمَنِ يَكْسِبُونَ أَعْلَى دَرَجَاتٍ فِي الْخَيْرِ.

۱۱- عَيْنُ الْعِبَارَةِ الَّتِي إِسْمُ الْمَبَالِغَةِ يَخْتَلِفُ:

(۱) يَا رَبِّي إِغْفِرْ ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ غَفَّارُ الْعِبَادِ.

(۲) رَجَاءٌ أَعْطِنِي شَرِيحَةً لِأَتَى مَشَاءَ هُنَا دَائِمًا.

(٣) إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ فَاجْتَنِبْ مِنَ السَّوْءِ فِي الْحَيَاةِ.

١٢- عَيِّنْ مَا لَيْسَ فِيهِ أُسْلُوبُ الشَّرْطِ:

(١) مَنْ هَذَّبَ نَفْسَهُ فَهُوَ يَقْدِرُ أَنْ يَهْذِبَ غَيْرَهُ وَ يُؤَثِّرَ عَلَى الْآخَرِينَ.

(٣) مَا قُرَأَتْ مِنْ هَذِهِ الْمَقَالَةِ الْعَرَبِيَّةِ فَانْقَلَبَ إِلَى الْفَارْسِيَّةِ.

١٣- عَيِّنْ فِعْلاً يَخْتَلِفُ فِي التَّرْجُمَةِ:

(١) فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ مَا جَاءَ النَّاسُ لِيُهَيِّئُوا إِلَيْهِ.

(٣) أَنَّهُمْ بُعِثُوا لِانْفَاقِ الْمَالِ وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَمْ يَفْهَمُوا.

١٤- عَيِّنْ فِعْلاً يَصِفُ النَّكْرَةَ:

(١) رَجُلٌ مُؤْمِنٌ يَذْهَبُ وَ نَحْنُ نَعْلَمُ أَنَّ الْحَيَاةَ لَنْ تَرَى مِثْلَهُ.

(٣) هَذِهِ مَادَّةٌ مَلُوتَةٌ لِلتَّدْرِيسِ يُكْتَبُ بِهَا عَلَى السَّبُورَةِ وَ مِثْلِهَا.

١٥- عَيِّنِ الْعِبَارَةَ الَّتِي جَاءَ فِيهَا إِسْمُ الْفَاعِلِ وَ الْمَفْعُولِ مَعاً:

(١) هَذِهِ أَرْضٌ أَمْشَى عَلَيْهَا مَتَوَضِّئَةً لِأَنَّهَا مَطْهُرَةٌ بِدَمَائِهِمْ.

(٣) كَتَبَتْ عَلَى الْوَرَقَتَيْنِ النِّظَافَتَيْنِ ثُمَّ دَفَعَتْهَا إِلَى الزَّوَارِ.

١٦- عَيِّنْ فِعْلاً لَا يَتَرَجِمُ الْمُضَارِعَ الْإِلْتِزَامِيَّ:

(١) لِنَعْمَلْ عَمَلًا مَهْمًا لِلْوُصُولِ إِلَى النَّتِيجَةِ النَّهَايَةِ.

(٣) مَنْ يَطْلُبُ الْعِلْمَ بِدَلِ الثَّرْوَةِ حِينَمَا يُخَيَّرُ.

١٧- عَيِّنِ «مَا» يَغَيِّرُ زَمْنَ الْفِعْلِ:

(١) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): مَا بُعِثْنَا لَجَمْعِ الْمَالِ وَ إِنَّمَا بُعِثْنَا لِإِنْفَاقِهِ.

(٣) وَ كَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا.

١٨- «مَنْ يَجْتَهِدُ كَثِيرًا يَنْجَحْ فِي حَيَاتِهِ.» مَا هُوَ الصَّحِيحُ عَنْ جَوَابِ الشَّرْطِ؟

(١) يَجْتَهِدُ: تَلَاشٍ مِى كَنْد (٢) يَنْجَحُ: مُوْفِقٌ مِى شُود

(٣) يَنْجَحُ: پيروز شود

(٤) يَجْتَهِدُ: تَلَاشٍ كَنْد

١٩- فِي أَىِّ عِبَارَةٍ مَا جَاءَ إِسْمُ الْمَكَانِ أَوْ إِسْمُ التَّفْضِيلِ؟

(١) مَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَغْلُمُهُ اللَّهُ.

(٣) كُنْتُمْ حَاضِرِينَ أَمَامَ بَابِ الْمَسِيحِ.

٢٠- عَيِّنْ مَا يُمْكِنُ أَنْ يَكُونَ فِيهَا «لَا» نَافِيَةٌ وَ نَاهِيَةٌ مَعاً:

(١) إِنَّ اللَّهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يَغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ.

(٣) لَا تَغْلُقَنَّ الْبَابَ الَّذِي قَدْ فَتَحُوا لِلْمَسْكِينِ.

(٤) كَانَ هَذَا الرَّسَامُ قَدْ نَجَحَ فِي هَذِهِ الْخَفْلَةِ مَرَّتَيْنِ.

(٢) إِنْ تَتَّبَ مِنَ الْمَعَاصِي تَبْدَأُ فِي حَيَاتِكَ صَفْحَةً جَدِيدَةً بِيضَاءً.

(٤) مَنْ يُرِيدُ أَنْ يَحْصُدَ سُرُورًا فِي حَيَاتِهِ لِيَزْرَعَ خَيْرًا دَائِمًا.

(٢) لَمْ تَذْهَبُونَ إِلَى الْبَحْرِ فَإِنَّهُ مُخْطَرٌ فِي هَذَا الْفَصْلِ.

(٤) لَمْ يُشَاهَدْ فِي الْجَنَّةِ مَنْ يُشَبِّهُ هَذَا الرَّجُلَ الصَّفَى.

(٢) أَخَى حَسَنٌ يَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ دَائِمًا وَ لَا يَحْسَبُ الْمَشَاكِلَ عَقُوبَةً.

(٤) وَ رَأَيْتُ أَنَّ أَثْمَنَ كُتُبٍ هِيَ الَّتِي تُقْرَأُ وَ يُعْمَلُ بِهَا.

(٢) هَذَا النَّوْرُ قَدْ يَدْخُلُ مِنْ نَافِذَةِ الْبَيْتِ فَيَجْعَلُنَا سَالِمِينَ.

(٤) الْمُقْلَدُ هُوَ الشَّخْصُ الَّذِي يَنْظُرُ الْآخَرُونَ إِلَى أَعْمَالِهِ.

(٢) دَخَلَتِ الطَّالِبَةُ الصَّفَّ حَتَّى تَسَاعِدَ صَدِيقَاتِهَا.

(٤) يَجِبُ عَلَيْكَ أَنْ لَا تَتْرُكَ صَدِيقَكَ عِنْدَ الشَّدَائِدِ.

(٢) مَا يَشَاهِدُ الزَّاهِدُ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا وَ لَذَاتِهَا.

(٤) مَا عَلِمَ الرَّجُلُ فِي الْحَيَاةِ يُسَاعِدُهُ.

(٢) إِنَّ الْحَيَاءَ حَسَنٌ وَلَكِنْ فِي النِّسَاءِ أَحْسَنُ.

(٤) لَنَا عُرْفٌ فِي الطَّابِقِ الْأَوَّلِ فِي بَيْتِنَا.

(٢) لَا يُعَاشِرُ النَّاسُ مَنْ يَرَى السَّيِّئَاتِ وَ يَتَحَدَّثُ عَنْهَا.

(٤) إِنْ لَا تَسَامَحِ النَّاسَ فَسَوْفَ تَبْقَى وَحِيدًا.